

Temps enllà

Una cosa que fa enveja de les llibreries i quioscos de França és la diversitat on el tria i remena no solament es pot satisfer sinó sorprendre. Darrerament, amb la irrupció de nous segells petits sembla que el panorama de les esforçades llibreries de la nostra resistència es pot modificar una mica. Si Edicions 62 va importar-nos, amb la grogor de La Cua de Palla i les cobertes impressionants de Jordi Fornas, el recurs de distingir amb un color un tipus de literatura de gènere (la policíaca o de sèrie negra francesa de Gallimard de 1945), ara l'editorial Males Herbes s'empeltra amb aquesta tradició i amb aquella de donar color a un projecte socialitzant i amb empenta ("Navego a tot vent", resava l'eslògan de la carabassa Proa el 1928) per oferir en els prestatges l'opció de viatjar més enllà del punt i a part on correm el risc que ens araconi la inèrcia de la nostra indústria literària grossa.

Punts de fuga és un aplec de 26 relats sobre viatges en el temps i presenta al públic un tast de literatura fantàstica. I ho fa amb més autors que els del seu catàleg, perquè apunta una mica més enllà del negoci estricte. David Gálvez presenta a *Res no és real* un món de recol·lectors de maduixes tancat en una campana de cristall. Mostra una metàfora del món on som, exemplifica l'abast formal que de *Punts de fuga* (de la falla a l'assaig ficcional, del conte a la paradoxa, del relat mitològic al metaliterari, de la narrativa d'aventures a la de tesi, de les memòries a l'autoficció), perquè en el relat que hi té

David Gálvez torna a endinsar-se en el gènere fantàstic MALES HERBES

planteja la consubstanciació del lector en els protagonistes dels personatges d'uns quants autors clàssics (Twain, Cervantes, Poe i Melville); ja es pot veure, doncs, que l'amplitud de mires és constitutiva. Entre els 26 autors hi ha propostes que plantegen el viatge en el temps amb els recursos tradicionals del gènere, com el somni, que Yannick Garcia adapta a l'autosuggestió psicològica; el viatge mental induït químicament, com el relat de Mar Bosch, o la màquina, que modernitza Salvador Macip; i els escenaris apocalíptics de l'esclavitud humana. Però també hi ha, i sobretot, les propostes de situar el desplaçament en l'engranatge mental

—que no és sinó verbal— que li pertoca: a través de l'experiència de llegir els clàssics de l'aventura, com Munné-Jordà i J.M. Argemí; de conèixer les descobertes de la filologia literària, com Sebastià Bennassar; de jugar amb el present, com J.J. Miralles i Jordi Sanglas; amb el nus on el temps gairebé pot perdre's, com el relat de Víctor Nubla, o a través d'uns mitjans tan encantadors com la pugna dialèctica, on destaca Emili Olcina, o l'argumentació paradoxal d'Enric Herce. Entremig, unes espurnes del llenguatge fresc que podríem tenir per diversificar l'estil, Adrià Pujol i Ramon Mas, encara fan més expectant el progrés de la proposta. *

RES NO ÉS REAL
David Gálvez
Editorial: Males Herbes
Pàgines: 132
Preu: 14 euros

PUNTS DE FUGA
Diferents autors
Editorial: Males Herbes
Pàgines: 400
Preu: 16 euros

LINGÜÍSTICA

DAVID PALOMA

De mà de mestre

De petit, Eugeni S. Reig va començar a col·leccionar paraules i, quan era més gran, va adonar-se que els "jóvens alcoians" no les feien servir. Això no va provocar que estudiés filologia (ell és enginyer) però sí que continués la col·lecció en ple canvi lingüístic. Un cop jubilat, el 1999 es va autopublicar *Valencià en perill d'extinció*. La bona resposta va provocar que pocs anys després en fes una segona edició ampliada. Ara Bromera el reedita, amb un altre títol i amb un terç d'entrades noves (n'hi ha

2.180). L'autor s'ha abocat del tot a les ciències del llenguatge, sobretot a la lexicografia, i s'ha convertit en un expert de primera línia. Actualment, comenta el *Diccionari normatiu valencià* a través de la llista *InfoMigjorn*, que ell mateix va fundar i que gestiona tan i tan bé.

El valencià de sempre té la virtut d'aplegar un tresor lèxic: un cabal de mots i locucions que l'autor ha aplegat durant anys. L'estructura de les entrades la componen les definicions; uns exemples ben referenciats. A vegades són dites: dies i

olles, curen les coses; també hi ha anècdotes o comentaris: cada vegada s'usa menys el verb *enfitar-se*, diu l'autor, "ja que el solem substituir per indigestar-se i empatxar-se, que són idèntics als seus equivalents castellans". Segueixen tres apartats encapçalats per una S (sinònims), una E (sinònims utilitzats en estàndard) i una C (equivalències en castellà). No hi hauria sobrat un petit recordatori del significat d'aquestes lletres pensant en l'usuari que mai no es llegirà el pròleg. Amb tot, l'obra, com a bon tresor, és molt valuosa. *

EL VALENCIÀ DE SEMPRE
Eugeni S. Reig
Editorial: Bromera
Pàgines: 848
Preu: 25 euros